

A Malayalam First Grammar

THE
ESSENTIALS OF MALAYALAM GRAMMAR
DEDUCED FROM THE SENTENCE

BY L. GARTHWAITE, B.A.
Inspector of Schools, High Division, Madras Presidency.

Edition
8000 Copies

മലയാളം

ഗ്രന്ഥകരണസംഗ്രഹം.

ഗവർണ്ണമെന്റു സർവ്വ

പ്രിന്റിംഗ്.

* Language is based upon, and starts with the Sentence, not with isolated words. -- The starting point is Thought expressed in Speech.

Sayce's Principles of Comparative Philology.

MANGALORE
BASEL MISSION BOOK DEPOT.
1888

*Under the Government of India's Act XXV. of 1867,
all rights reserved.*

Advertisement.

The want of a very short and cheap Malayalam Grammar for use in purely vernacular schools has long been felt, and often expressed. I should have been glad to see the want supplied by some one of those who having more leisure for literary labour and research than I have, would have been able to produce a work without the defect which I apprehend will be found in my attempt; but as no one else came forward, and the demand was urgent, I thought it well to do what I could.

As to method, I have adopted the natural or analytical method in preference to the artificial or synthetical one. It is now recognized that children begin to think before they begin to spell, and that not the arbitrary symbols that call letters, but "Thought expressed in speech", i.e. the Sentence--is the proper starting point of grammatical instruction. Take children's thoughts as they express them in words, teach them to mark "what they say, and whereof they affirm" (Paul's 1st Epistle to Timothy, i. 7), and you have introduced them in a natural and, if properly treated, an interesting way, to the study of practical grammar, that grammar which does not consist of barren technical terms, but which is intended to teach the child from the beginning to think over the meaning of what he says or hears or reads, and to discriminate among his words, so as to know one word or sense bears upon the other. Such teaching more than any other tends to produce that most valuable result of culture, a habit of keen in conception and statement, and cannot be omitted from any sound system of instruction, however elementary.

I have to express my best thanks to the various gentlemen who have favoured me with suggestions. After the 1st Edition was set up in type, proofs were circulated among various European and Native Malayalam Scholars--the Rev. Ch. Muller, the Rev. J. H. Thomas, M. A., Mr. J. R. Thomas, M. A., Mr. N. Subba Rao, B. A., Mr. J. P. Lewis, M. A., P. D. Nathan, Mr. T. Raman, etc. All were good enough to express ~~their~~ ~~approval~~ or ~~disapproval~~ of the work, and several valuable suggestions have been received, which have had due attention.

L. C.

മലയാളം

പ്രാകരണം ഗ്രഹം.

I. പ്രാകരണം.

1. വാക്കിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം പ്രാകരണം ആകുന്നു.

2. വാക്കിന്റെ വാക്കിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

3. നാം ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ചിന്തിക്കുന്നത് ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.

4. നാം വാക്കിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള വിചാരമാകുന്നു.

5. നാം വിചാരിക്കുമ്പോൾ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വിചാരിക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ വിചാരത്തിലും ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടതല്ലെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു; നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു, അതിനെക്കുറിച്ച് നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു, ഇങ്ങനെ ചെയ്തു വരിക എന്നു.

ഉ-ം. കർമ്മം ചെയ്യുന്നു എന്നതിൽ കർമ്മം എന്ന ഒരു വാക്കു നാം ഇന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നു എന്നും, ചെയ്യുന്നു എന്ന വാക്കു നാം അതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നത് ഇന്നതു തന്നെ എന്നും തിരിച്ചറിയുന്നു.

3. അപമാനമാരം വെട്ടുന്നവരായും ഉത്തരവാദിത്വമാരും തന്നെയാണ് ഓരോരുത്തരും ചേർന്നു പഠിക്കുന്നതായാൽ, ആയതിന്നു പ്രാധാന്യത്തിൽ വാക്യം എന്നു പറയുന്നു. വാക്യം എന്നു വെച്ചാൽ ഒരു വ്യക്തിയാരും തികവാൽ വരുത്തുന്നതത്രെ.

ഉദാ. കുതിര എന്ന പദം മാത്രം പറഞ്ഞാൽ, പൂർണ്ണമായ ഒരു അർത്ഥം അറിയിക്കില്ല; കുതിരയെ ഏതാനും ഘട്ടങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ വിചാരിക്കുന്ന ഏതെന്നു, കുതിരയെപ്പോലെയല്ലെന്ന് മറ്റൊരു വ്യക്തിയെന്നു പറയുമ്പോൾ വിചാരിക്കുന്ന ഏതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു; എന്നു കിട്ടാത്തതായാ അതുകൊണ്ട് പരസ്പരത്തിനാൽ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നു.

7. നാം ഏതൊക്കെക്കിടയിലും വിചാരിക്കുന്നതായാ അതിന്നു ആഖ്യ എന്നും, ആ ആഖ്യയെക്കുറിച്ചു നാം ഏതു വിചാരിക്കുന്നുവോ അതിന്നു ആഖ്യാതം എന്നും, ഈ രണ്ടു വേദപദങ്ങൾ ഉപകരണശാസ്ത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നു.

ആകയാൽ ഒരു വാക്യത്തിൽ ചുരുക്കത്തിൽ ആഖ്യ, ആഖ്യാതം എന്നിവയെ ചേർത്താൽ മതി.

ഉദാ. ഇടി മുഴങ്ങുന്നു, അതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു എന്നതിൽ ഇടി എന്നുവരും, ഈ രണ്ടു ആഖ്യകളും മുഴങ്ങുന്നു വേർതിടുന്നു, ഈ രണ്ടു ആഖ്യകളെക്കൂടി ആകുന്നു.

ഗുണനാഥൻ അറമ്പിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ വാക്യത്തിൽ ഗുണനാഥൻ എന്ന ആഖ്യയും അറമ്പിന്റെ എന്ന ആഖ്യയും കൂടാതെ ശിക്ഷയെ അറമ്പിന്റെ അർത്ഥം അറമ്പിന്റെ എന്ന പദം തന്നെയാണ്. ഇതിന്റെ വിചാരം കൂടാതെ ആഖ്യയെ അറമ്പിന്റെ എന്ന പദം കൂടെ ആഖ്യയായി വരും. അതിന്നു കർമ്മം എന്നു പേർ. അറമ്പിന്റെ എന്ന കർമ്മം ആകുന്നു.

അതുപോലെ, വേദം എഴുതിയ വാക്യങ്ങളിലെ ആഖ്യകളെയും ആഖ്യാതങ്ങളെയും വേർതിടുന്നതിന്നു.

1. കുട്ടി പാട്ടുന്നു. 2. മനുഷ്യന്റെ വീട്. 3. സിംഹം ഗർജ്ജിക്കുന്നു. 4. പക്ഷി കൂടം പാടുന്നു. 5. നായൻ വന്നിട്ടു. 6. വയലോടുകൂടി? 7. ആയാൾ വരാതെ. 8. കള്ളൻ മനുഷ്യരെ കണ്ടു. 9. കുട്ടി കളത്തിൽ വീണു. 10. ആന മരം വെട്ടിക്കുറുത്തു. 11. അമ്മ മക്കൾ കൂട്ടത്തു. 12. ഏതു വഴി വെളിക്കു. 13. ഗുരുനാഥൻ കുട്ടിയെ അടിച്ചു. 14. ചെട്ടയാൾ പുല്ലു തിന്നുന്നു. 15. കുട്ടി രണ്ടു കൈകളാണു. 16. ആന അലറിപ്പോരുന്നു. 17. അച്ഛൻ മക്കൾ കൂട്ടത്തു മകിയുടെ ഇടയിൽ. 18. സിംഹം ആനയെ കടിച്ചു വെളിക്കു. 19. നായനെ കണ്ടുവോ? 20. അമ്മയുടെ മുമ്പാകെ. 21. ആനയെ വെട്ടിക്കു. 22. പിന്നെ വരുന്നീ? 23. അമ്മയുടെ ചെറിയ വീട്. 24. ഇതു നല്ല കിണർ. 25. ആരു എന്തൊരു വിദ്യ? 26. കൂട്ടൻ രണ്ടു കൈകളാണു. 27. നായൻ പാറം മുഴുവൻ പരിചു. 28. കുട്ടികൾക്കു ഉപദേശം വേണ്ടതു. 29. ചെട്ടയാൾക്കു നേരിട്ടു. 30. നിയമം എവിടെ പോകുന്നു? 31. ആനയെ വെട്ടിക്കു. 32. അമ്മയുടെ ചെട്ടയാൾക്കു ഗുരുനാഥൻ പാടുന്നു. 33. ഇംഗ്ലീഷ്മാൻ ചെട്ടയാണു. 34. അമ്മയുടെ പാലാസിൽ. 35. അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ വെട്ടിക്കു. 36. അമ്മയുടെ കൈകൾക്കു കുട്ടികൾക്കു നേരിട്ടു. 37. ആരു വെട്ടിക്കു. 38. അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ.

[ഇടതു, 33-ാം ഭാഗം.]

II. പദകാണ്ഡം.

8. ആദ്യമായി നില്ക്കുന്ന പദം സാധാരണയായി ധാരാളം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പദം ചൊല്ലുന്ന ഒരു പദം ആകുന്നു.

2-ാം കണിയാ പദം എന്ന വാക്യത്തിൽ കണിയാ എന്ന ആദ്യ കണിയാ പദം ചൊല്ലുന്ന പദമാകുന്നു.

9. വേദങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതായ ഈ വക പദത്തെ നാമം എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ആയതു കൊണ്ടു കർമ്മ എന്നതു ഒരു നാമ പദം ആകുന്നു.

അദ്ധ്യായം II. മുകളിൽ എഴുതിയ കണികൾക്കു അർത്ഥം ഉണ്ടെന്നു കാണിക്കുകയും ആദ്യം ചൊല്ലിയ പദം ചൊല്ലിയതു.

10. ആത്മയാതമായി നില്ക്കുന്ന പദം പലപ്പോഴും ആത്യന്താദി നില്ക്കുന്നതു വ്യക്തം ചെയ്യുന്നതായോ, വല്ല ഒരു സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതായോ, മറെറാരതാനാൽ ചെയ്യുന്നതു അനുഭവിക്കുന്നതായോ കാണിക്കുന്ന ഒരു പദമാകുന്നു.

ഉ-ാ. കുതിര ഓടുന്നു എന്ന വാക്യത്തിൽ ഓടുന്നു എന്ന പദം കുതിര എന്ന ആദ്യത്തെ ചെയ്യുന്നു എന്നും കുതി അടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന വാക്യത്തിൽ അടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന പദം കുതി എന്നതന്നെക്കുറിക്കുന്നു എന്നും, കൂട്ടം ഉറങ്ങി എന്ന വാക്യത്തിൽ ഉറങ്ങി എന്ന പദം കൂട്ടം എന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും കാണിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനെയോ, അനുഭവിക്കുന്നതിനെയോ, ഇരിക്കുന്നതിനെയോ കാണിക്കുന്ന പദത്തെ ക്രിയാപദം എ ചൊല്ലുന്നു.

അദ്ധ്യായം iii. മുഖമുഖം എഴുതിയ ഒന്നുമുതൽ അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതുക.

11. നാമത്തിനും ക്രിയയ്ക്കും പലവിധരൂപഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടു. നാമത്തിനുള്ള രൂപഭേദങ്ങളെ താഴെ എഴുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ കാണാം.

ഉ-ാ. വേദൻ വരുന്നത് കണ്ടു, വേടൻ വേടിക്കത്തു, എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിൽ വേദൻ എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിൽ വേടൻ എന്നും രൂപത്തിന്നു ഭേദമായി കാണുന്നുണ്ടല്ലോ? ഇങ്ങനെ നാമത്തിന്നു പല രൂപ ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായി കാണാം.

12. നാമത്തെ പോലെ തന്നെ ക്രിയയ്ക്കും രൂപഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു താഴെ കാണാം.

ഉ-റ. എന്തിനു പേടിക്കുന്നു, വേടനെ പേടിച്ചു എന്തിനാകട്ടെങ്കിലും കന്നമത്തേതിൽ പേടിക്കുന്നു എന്നും രണ്ടാമത്തേതിൽ പേടിച്ചു എന്നും രൂപത്തിനു ഭേദമൊക്കുന്നുണ്ടാവല്ലോ? ഇതേ പ്രകാരം തന്നെ ക്രിയയ്ക്കു ഇനിയും പല രൂപ ഭേദങ്ങളും ഉള്ളതായി കാണാം.

13. എപ്പോഴും ഒരു പ്രകൃതത്തിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നതല്ലാതെ രൂപത്തിനു ഒരിക്കലും യാതൊരു ഭേദവും വരാത്തതായ മറ്റൊരുവക പദം ഉണ്ടു്.

ഉ-റ. കാളയും ചത്തു പോയി, നാം പോന്നിലയോ, ഭംഗമേ വാറ്റം, ഇവയിൽ കാളയും എന്നതിലേ ഉറ എന്നതിന്നും, വന്നിലയോ എന്നതിലേ ഓ എന്നതിന്നും, ഭംഗമേ എന്നതിലേ ഏ എന്നതിന്നും അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിനു ഒരിക്കലും ഒരു ഭേദം വരുന്നില്ല; ഇങ്ങനെ

രൂപത്തിന്നു ഭേദം വരാത്ത പദത്തിന്നു അവ്യയം* എന്നു പേർ.

14. മേൽപ്പറഞ്ഞ നാമം, ക്രിയ, അവ്യയം എന്നീ മൂന്നവിധപദങ്ങൾ മാത്രമേ മലയാളവ്യാകരണത്തിൽ ഉള്ളൂ.

അഭ്യുസം iv. കന്നമത്തേ അഭ്യുസത്തിലുള്ള നാമങ്ങളെയും ക്രിയകളെയും അവ്യയങ്ങളെയും എടുത്തു ചെല്ലേറെ എഴുതുക.

1. നാമാധികാരം.

15. നാമങ്ങൾ ഒരുവിധം അല്ല; പലവിധം ഉണ്ടു്. രാമൻ എന്നതു് ഒരാളുടെ പേരായതുകൊണ്ടു് രാമൻ എന്നതു് നാമം തന്നെ. മറ്റു ചില നാമങ്ങൾ ഒരാളുടെ പേർ പ്രത്യേകിച്ചല്ല ഓരോ

* അവ്യയം എന്നതിലുള്ള വ്യയം എന്നതിന്നു മാറ്റം എന്നർത്ഥം.

ആളുടെ ചേക്കു സംജ്ഞയായിരിക്കുന്നു. രാമൻ എന്നവൻ അന്യ എന്നവന്നു വല്ലതും അയച്ചിരുന്നാൽ രാമൻ അന്യവിന്നു അയച്ചു എന്നു പറയുന്നതിന്നു പകരം രണ്ടാളും അന്യോന്യം ഞാൻ നിന്നെ അയച്ചു—നീ എന്നിങ്ങനെ അയച്ചു എന്നു പറയുന്നതിൽ ഞാൻ എന്നതും നീ എന്നതും രാമൻ അന്യ എന്ന പേരുകൾക്കു പകരമായി നിൽക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ ഓരോ ആളുടെ ചേക്കു സംജ്ഞയായി നിൽക്കുന്ന നാമത്തിന്നു പ്രതിസംജ്ഞ എന്നു പേർ.

16. വേറെ ചില നാമങ്ങൾ സംഖ്യകളുടെ പേരുകളാകുന്നു. ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു, പത്തു, നൂറു, ആയിരം, പതിനായിരം എന്നിവ സംഖ്യകളാകുന്നു.

ഉ-ം. മുഴുവൻ, എല്ലാം, ഒട്ടു, ഇത്തിരി, ചെറു മുതലായവ.

ഇവരിന്നു പകരം നിൽക്കുന്നവരിന്നു പ്രതിസംഖ്യാനാമം എന്നു പേർ.

17. മറെറാരുവക നാമം ആളുകളെയോ വസ്തുക്കളെയോ സ്ഥലങ്ങളെയോ കാലങ്ങളെയോ മറേറാ ചൂണ്ടി കാണിക്കുന്നു.

ഉ-ം. അവൻ, ഇവൾ, ഇതു, അവിടെ, ഇന്നു, അങ്ങ, ഇങ്ങ.

ഇങ്ങനെ. അ, ഇ എന്നുള്ള ചൂണ്ടെഴുത്തുകൾകൊണ്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ഈ വക നാമത്തെ ചൂണ്ടുപേർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു.

18. ചൂണ്ടെഴുത്തുകളിൽനിന്നു ചൂണ്ടുപേരുകൾ ജനിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ ചോദ്യ എഴുത്തുകളായ എ, ഏ, യാ എന്നിവ

റിൽനിന്നു ഒരു നാമങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതും ഉണ്ടു; ഇവരിന്നു ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞാനാമങ്ങൾ എന്നു പേർ.

ഉ-ം. ഏവൻ, ഏവർ, യാവൻ, യാവർ, ഏതു.

ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞകളുടെ അവസാനത്തിൽ ഉം അപൂർവ്വം ചേർക്കുന്നതിനാൽ സർവ്വാത്മപ്രതിസംഖ്യകൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

ഉ-ം. ആരും, ഏതും, എങ്ങും, എല്ലാവരും.

അദ്ധ്യായം v. ഒന്നാമത്തേ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉള്ള പലവിധനാമങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു പട്ടികയാക്കിയെഴുതുക.

19. വസ്തുക്കൾ ഒന്നോ അധികമോ ആയിരിക്കാമല്ലോ? ആകയാൽ നാമങ്ങൾക്കു വചനഭേദവും ഉണ്ടു. ഒന്നിനെ മാത്രം കുറിക്കുന്ന നാമത്തിന്നു ഏകവചനം എന്നും പലതെയും കുറിക്കുന്ന നാമത്തിന്നു ബഹുവചനം എന്നും പേർ.

ഉ-ം. ബ്രാഹ്മണൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരാളെ മാത്രമേ കുറിക്കുന്നുള്ളു, അതു കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ എന്നതു ഏകവചനം തന്നെ.

ബ്രാഹ്മണർ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരാളെ അല്ല പലതെയും കുറിക്കുന്നതാകാണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ എന്നതു ബഹുവചനം തന്നെ, ഇപ്രകാരം സ്ത്രീകൾ, രാജാക്കന്മാർ, എന്നിവകളും ബഹുവചനങ്ങൾ തന്നെ. അർ, മാർ, കിൾ, ഇവ ബഹുവചനപ്രത്യയങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം vi. ഒന്നാമത്തേ അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള നാമങ്ങൾ വചനപ്രകാരം പട്ടികയാക്കിയെഴുതുക.

20. ഒരു വാക്യത്തിൽ നാമവും ക്രിയയും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ച ഒരുപ്രകാരമല്ല, പലപ്രകാരമായിരിക്കാം.

ഉ-ം. ഗോവിന്ദൻ യജമാനന്റെ കല്പനയാൽ അങ്ങാടിയിൽനിന്നു ഒരു പീച്ചാങ്കുത്തിയെ സഹായത്തിൽ വിളക്കു വാങ്ങി.

ഈ വാക്യത്തിൽ 1. ക്രിയയെ ചെയ്യുന്നവൻ ഇന്നവനെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

2. ക്രിയയെ അനുഭവിക്കുന്നതു ഇന്നതെന്ന് „

3. ക്രിയ ഇന്നതിനാൽ ചെയ്യുന്നു എന്നു „

4. ക്രിയയുടെ അപസ്ഥ മുതലായതു „

5. ക്രിയ എവിടെ എന്നു „

6. (21 നോക്കുക) „

7. ക്രിയ എതു പ്രകാരമെന്നു „

ഈ പലപ്രകാരമുള്ള ചേർച്ച കാണിക്കുന്ന രൂപഭേദങ്ങൾക്കു വിഭക്തികൾ എന്നു പേർ.

21. നാമത്തെ അല്ലാതെ ക്രിയയെ ഒരിക്കലും ആശ്രയിക്കാത്ത ഒരു വിഭക്തി ഉണ്ടു; മുകളിൽ എഴുതിയ ഉദാഹരണത്തിൽ 6 നെ നോക്കുക.

മുകളിലേ വാക്യത്തിൽ യജമാനന്റെ എന്ന വിഭക്തി വാങ്ങി എന്ന ക്രിയയെ അല്ല, കല്പനയാൽ എന്ന നാമത്തെ സംബന്ധിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ഇതിന്നു സംബന്ധവിഭക്തി എന്നു പേർ.

22. വചനഭേദങ്ങളും വിഭക്തിഭേദങ്ങളും കുറിക്കുന്നതു നാലു സ്തൂതരിൽ വല്ല അക്ഷരങ്ങളെയും ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ.

ഉ-ം. ബ്രാഹ്മണൻ, മകനെ എന്നീ പദങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേ ബ്രാഹ്മണൻ എന്നതിലേ അർ എന്നതു ബഹുവചനത്തെ വരുത്തുവാനായി ചേർത്ത അക്ഷരവും മകനെ എന്നതിലേ എ എന്നതു ചിന്തിയാവിഭക്തിയെ വരുത്തുവാനായി ചേർത്ത അക്ഷരവും ആകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചേരുന്ന അക്ഷരങ്ങൾക്കു പ്രത്യയം എന്നു പേർ.

23. നാമത്തിന്നു വിഭക്തികൾ ഏഴുണ്ടു. അവയുടെ പേരുകളും പ്രത്യയങ്ങളും താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിഭക്തികൾ	പ്രത്യയങ്ങൾ
1. പ്രഥമ കർത്താവിഭക്തി*	അൻ, അൾ, അം, ഇതുംഭി. (ചിലപ്പോൾ പ്രകൃതി മാത്രം കാണാം.)
2. ദ്വിതീയ കർമ്മവിഭക്തി	എ.
3. തൃതീയ കരണവിഭക്തി	ആൻ, സാഹിത്യതൃതീയയ്ക്കു, കാട്ടു.
4. ചതുർത്ഥി	ക്കു, നെ.
5- പഞ്ചമി	ഇൽനിന്നു, ഉന്നു.
6. ഷഷ്ഠി സംബന്ധവിഭക്തി	ഉടെ, നെറ.
7. സപ്തമി സ്ഥലവിഭക്തി	ഇൽ, കൽ, കൽ.

*സംബോധന അല്ലെങ്കിൽ വിളിപ്പേരും എന്നതു പ്രഥമയുടെ ഒരു ഭേദം അത്രെ.

ഉ-ം. ഒരനക! ജ്യേഷ്ഠ! പുത്ര!

24. ചില നാമങ്ങളിൽ പ്രഥമ ഒഴികെയുള്ള വിഭക്തികൾ ഉണ്ടാക്കുവാനായി അത്തു, ഇൻ മുതലായ പ്രത്യയങ്ങളെ പ്രകൃതിയോടു ചേർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയ രൂപത്തിന്നു ആദേശരൂപം എന്നു പറയുന്നു. ആ വക നാമങ്ങളിൽ വള വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ ഈ രൂപത്തോടു ചേർക്കുന്നു.

ഉ-ം. രാജ്യത്തു, രാജ്യത്തിൽ, രാജ്യത്തിൽനിന്നു, തെരുവിന്നു, മുതലായവ.

*പ്രഥമ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ വിഭക്തികൾക്കും വളവിഭക്തികൾ എന്നു പേർ.

26. നാമത്തിനുള്ള വിഭക്തിഭേദങ്ങളുടെയും പ്രത്യയങ്ങളുടെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ.

വിഭക്തികൾ	ഏകവചനം	ബഹുവചനം
1. പ്രഥമ	മനുഷ്യൻ	മനുഷ്യർ
2. ദ്വിതീയ	മനുഷ്യനെ	മനുഷ്യരെ
3. തൃതീയ	മനുഷ്യനാൽ	മനുഷ്യരാൽ
സാഹിത്യം	മനുഷ്യനോടു	മനുഷ്യരോടു
4. ചതുർത്ഥി	മനുഷ്യന്നു	മനുഷ്യർക്കു
5. പഞ്ചമി	മനുഷ്യനിൽനിന്നു	മനുഷ്യരിൽനിന്നു
6. ഷഷ്ഠി	മനുഷ്യന്റെ	മനുഷ്യരുടെ
7. സപ്തമി	മനുഷ്യനിൽ	മനുഷ്യരിൽ

അദ്ധ്യായം vii. താഴെ ഏഴ് തീയ നാമങ്ങൾ ഇന്നിന്ന വിഭക്തികളിൽ ആണെന്നു പട്ടികയായി എഴുതി കാണിക്ക.

1. ജ്യേഷ്ഠൻ. 2. മരത്തിൽ. 3. കട്ടിയെ. 4. കല്ലിൽ. 5. നിന്റെ. 6. ഗുരുനാഥനാൽ. 7. നിരത്തിന്മേൽനിന്നു. 8. ദൂരത്തിൽ. 9. രാജാവാടു. 10. പുത്രന്മാർക്കു.

26. നാമത്തിന്നു വചനഭേദങ്ങളും വിഭക്തിഭേദങ്ങളും ഉള്ളതു കൂടാതെ ലിംഗം, പുരുഷൻ എന്നീ രണ്ടു ഭേദങ്ങളും കൂടെ ഉണ്ടു.

ലിംഗങ്ങൾ മൂന്നു; പുല്ലിംഗം, സ്ത്രീലിംഗം, നപുംസകലിംഗം.

27. പുരുഷനെ കാണിക്കുന്നതു പുല്ലിംഗം തന്നെ; ഇതിന്നു പലപ്പോഴും അൻ പ്രത്യയം വരും.

ഉ-ം. ബ്രാഹ്മണൻ, തീയൻ, അവൻ, ഇവൻ.

28. സ്ത്രീയെ അറിയിക്കുന്നത് സ്ത്രീവിംഗം; ഇതിനു അൾ, ത്തി, അ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചേർന്നു കാണാം.

ഉ-ം. തീയത്തി, മകൾ, അച്ഛൻ, ഇച്ഛൻ, ഭാര്യ.

29. നപുംസകവിംഗം എന്നതു ആണ്ണം പെണ്ണം അല്ലാത്തതിനെയും കാൽബോധം ഇല്ലാത്തതിനെയും കാണിക്കുന്നത് തന്നെ.

ഉ-ം. മരം, ബുദ്ധി, രാജ്യം, പക്ഷി.

30. നാം ഏതിനെ വിചാരിച്ചു പറയുന്നുവോ ആയതു പ്രഥമപുരുഷനും, നാം ആ വിചാരത്തെ ആരോടു പറയുന്നുവോ ആ ആൾ മദ്ധ്യമപുരുഷനും, ആ പറയുന്ന നാം ഉത്തമപുരുഷനും ആകുന്നു.

ഉ-ം. നിന്നോടു പറയാൻ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഈ ചാക്രത്തിൽ അവൻ എന്നതു നാം ആരെ കരിച്ചു പറയുന്നുവോ ആ ആളെ കാണിക്കുകൊണ്ടു, അവൻ എന്ന നാമം പ്രഥമപുരുഷൻ തന്നെ; നിന്നോടു എന്നതു നാം ആരോടു പറയുന്നുവോ ആ ആളെ കാണിക്കുന്നതാകയാണ്ടു ആയതു മദ്ധ്യമപുരുഷനും, എന്നോടു എന്നതു ആ പറയുന്ന ആളെ കാണിക്കുന്നതാകയാണ്ടു ആയതു ഉത്തമപുരുഷനും ആകുന്നു.

അദ്ധ്യായം viii. താഴെ എഴുതിയ നാമങ്ങൾ ഏതേതു പുരുഷനെന്നും ലിംഗമെന്നും വചനമെന്നും പറക.

1. മകൻ. 2. അനുജത്തികൾ. 3. ബാല്യം. 4. സുന്ദരി. 5. അച്ഛൻ. 6. മകൾ.
7. നിങ്ങൾ. 8. ചാപ്പൂതി. 9. ഭർത്താവു. 10. ഭാര്യ. 11. സഹോദരൻ. 12. പക്ഷി.
13. ഉത്സാഹം. 14. നിന്റെ.

**31. പൂർവ്വദൃഷ്ടി പ്രത്യേകിച്ചു പൂർവ്വപ്രതിസംജ്ഞകളിൽ കാണാം,
പുനഃപ്രതിസംജ്ഞകളും അവയുടെ രൂപരേഖകളും രാഷ്ട്ര കാണിച്ച പ്രകാരമാകുന്നു.**

	ഉത്തരവു തുടർ		മദ്ധ്യമവു തുടർ		
വിഭാഗങ്ങൾ	ഏകവചനം	ബഹുവചനം	ഏകവചനം	ബഹുവചനം	ബഹുവചനം
പ്രഥമ	ഞാൻ	ഞങ്ങൾ	നീ	നിങ്ങൾ	താൻ
ആദേശരൂപം	എൻ	ഞങ്ങൾ	നിൻ	നിങ്ങൾ	തൻ
	എന്നെ	നമ്മെ	നിന്നെ	നിങ്ങളെ	തന്നെ
തൃതീയ	എന്നാൽ	നമ്മാൽ	നിന്നാൽ	നിങ്ങളാൽ	തന്നാൽ
	എന്നിട	നമ്മുടെ	നിന്നിട	നിങ്ങളുടെ	തന്നിട
ചതുർഥി	എങ്കൽനിന്നു	നമ്മിൽനിന്നു	നിങ്കൽനിന്നു	നിങ്ങളിൽനിന്നു	തങ്കൽനിന്നു
	എങ്കൾ	നമ്മുടെ	നിങ്കൾ	നിങ്ങളുടെ	തങ്കൾ
പഞ്ചമി	എങ്കൽ	നമ്മിൽ	നിന്നിൽ	നിങ്ങളിൽ	തന്നിൽ
ഷഷ്ഠി	എങ്കൽ	നമ്മുടെ	നിന്നിൽ	നിങ്ങളുടെ	തങ്കൽ
സപ്തമി	എന്നിൽ	ഞങ്ങളിൽ	നിന്നിൽ	നിങ്ങളിൽ	തന്നിൽ

32. നാമം തന്നിടയായി നില്ക്കുന്നതല്ലാതെ ചിലപ്പോൾ രണ്ടോ അധികമോ നാമങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു ഒരേ അർത്ഥം ജനിപ്പിക്കുമാറുണ്ടു്.

ഉ-ം. അവന്നു ബുദ്ധി അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ എന്നതിൽ, അല്ലെ, ബുദ്ധി എന്നീ രണ്ടു വെച്ചേറെ നിൽക്കുന്ന നാമങ്ങൾ അല്ലെ ബുദ്ധി എന്നു ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു അല്ലെ ബുദ്ധിയുള്ളവൻ എന്നായി ഒരേ അർത്ഥം ജനിപ്പിക്കുകൊണ്ടു്, അല്ലെ ബുദ്ധി എന്നതു രണ്ടുനാമങ്ങൾ അല്ല ഒരേ നാമം തന്നെ.

ഈ വക നാമത്തിന്നു സമാസനാമം എന്നു പേർ. ഇങ്ങനെ ഒരേ അർത്ഥം ജനിപ്പാനായി രണ്ടോ അധികമോ നാമങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നതായാൽ, സാധാരണയായി ഒട്ടകത്തേ നാമത്തിൽ ഒഴികെ മറ്റുള്ളവയിൽ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമാറില്ല. എങ്കിലും ആദേശരൂപവും ഏ അവ്യയവും ഇവ രണ്ടും ചേർന്നുപദാന്തത്തിൽ കാണാം.

ഉ-ം. സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ=സൂര്യനും ചന്ദ്രനും കൂടി ഇതിൽ സൂര്യൻ എന്നതിൽ അവൻ പ്രത്യയം വിട്ടു കളഞ്ഞു.

33. സമാസം ചിലവിധം ഉണ്ടു്. ആ തോട്ടം, ഈ പലക—ഇങ്ങനെ ചൂണ്ടെഴുത്തുകൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതിന്നു ചൂണ്ടുസമാസമെന്നും, എപ്പറം. എന്നാൾ, എക്കര ഇങ്ങനെ ചോദ്യെഴുത്തുകൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതിന്നു ചോദ്യസമാസമെന്നും, ഒരാൾ, നാലുപശു ഇങ്ങനെ സംഖ്യാപദങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതിന്നു സംഖ്യാസമാസമെന്നും, പേരുകൾ, ഉണ്ടു്.

അദ്ധ്യായം ix. താഴെ എഴുതിയവ ഇന്നിന്ന സമാസങ്ങൾ എന്നു പട്ടികയായെഴുതുക.

1. ക്രമബദ്ധം. 2. രാമലക്ഷ്മണന്മാർ. 3. നൂറൊട്ടുകാരും. 4. ഏതൊരു
 തരം. 5. അതിൽ. 6. രാജ്യഭാരം. 7. ഈ സ്ഥലം. 8. ചോരകുരി. 9. പുറത്തു
 വാതിൽ. 10. വിശ്വവിശ്വതൻ.

34. ചുണ്ടുപേർ ഒരു സമാസം അല്ല. കാരണം അതിൽ
 രണ്ടോ അധികമോ നാമങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടില്ല, ചുണ്ടുപേരുണ്ടാകു
 ന്നതു ചുണ്ടെഴുത്തുകൾക്കോടു ലിംഗവചനപ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രം
 ചേർന്നിട്ടാകുന്നു.

ഉ-ം. അറവൻ, ഇറവൻ, ഇതു, അവൻ എന്നിവരിൽ അറവൻ എന്നതു
 അ എന്ന ചുണ്ടുപേരോടു കൂടി അൻ എന്ന പൂജിംഗപ്രത്യയവും, ഇറവൻ എന്നതു
 ഇ എന്ന ചുണ്ടെഴുത്തോടു കൂടി അൻ എന്ന സ്ത്രീലിംഗപ്രത്യയവും, ഇതു എന്ന
 തു ഇ എന്ന ചുണ്ടുപേരോടു കൂടി തു എന്ന നപുംസകപ്രത്യയവും, അറവൻ
 എന്നതു അ എന്ന ചുണ്ടെഴുത്തോടു കൂടി അർ എന്ന ബഹുവചനപ്രത്യയവും
 മാത്രമേ ചേർന്നിട്ടുള്ളൂ.

2. ക്രിയാധികാരം.

35. ഇന്ന ഒരു കർത്താവു ഇന്ന ഒരു ക്രിയയെ ചെയ്യുന്നു എന്നു
 നാം റിചാരിക്കുമ്പോൾ, ആയതു ഇന്ന ഒരു കാലത്തിലാണെന്നു
 നാം വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരുവൻ കൊടുക്കലിനെയോ, വാ
 ങ്ങലിനെയോ കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, കൊടുക്കുന്നു എന്നാകട്ടെ,
 കൊടുത്തു എന്നാകട്ടെ, കൊടുക്കും എന്നാകട്ടെ പറയേണ്ടി വരും.
 ആയതുകൊണ്ടു ക്രിയയുടെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള ഭേദം കാലഭേദം തന്നെ.

36. കൊടുക്കുന്നു, കൊടുത്തു, കൊടുക്കും എന്നിങ്ങിനെ കാലഭേദങ്ങൾ
 മൂന്നു: ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ കാലം,
 വരുംകാലം.

37. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നതിനു വർത്തമാനകാലം എന്നും, കഴിഞ്ഞുപോയതിനെ കാണിക്കുന്നതിനു ഭൂതകാലം എന്നും വരുവാനുള്ളതിനെ കാണിക്കുന്നതിനു ഭാവിക്കാലം എന്നും പേർ.

ഉ-ം. കൊടുമിന്നു എന്നതു വർത്തമാനകാലം, കൊടുത്തു എന്നതു ഭൂതകാലം കൊടുമിന്നു എന്നതു ഭാവിക്കാലം.

അഭ്യംസം x. താഴെ എഴുതിയ ക്രിയകളെ അധ്യയെ കാലങ്ങൾപ്രകാരം പട്ടികകളായി എഴുതി കാണിക്ക.

1. എടുത്തു. 2. തെഴുകുന്നു. 3. ചൊല്ലി. 4. പറക്കും. 5. കണ്ടു. 6. മോക്ഷണം. 7. തകർത്തു. 8. പിടിച്ചു. 9. മടിക്കുന്നു. 10. വന്നു. 11. ശ്രമിച്ചു. 12. വളരും. 13. പോന്നു. 14. വീഴും. 15. വെപ്പു. 16. തുളളി. 17. വളന്നു. 18. കേൾപ്പു. 19. ചുമന്നു. 20. പേടിക്കുന്നു. 21. തളരുന്നു. 22. തന്നു.

38. വർത്തമാനകാലത്തെ കാണിപ്പാനായി ഉന്ന എന്ന പ്രത്യയവും, ഭൂതകാലത്തിന്നു ഇ, തു* എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളും, 1-ാം ഭാവിക്കാലത്തിന്നു ഉം എന്ന പ്രത്യയവും, 2-ാംഭാവിക്കാലത്തിന്നു ഉ, ഉൗ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളും, കാണാം.

*ഇ, തതു ആയും ഇ ആയും കാണുന്നതും. —തതു, ചു ആയും ടു ആയും ററ ആയും മാറുന്നതും. —ഇ, ന ആയും ണു ആയും ണ ആയും ണ്നു ആയും ണ്നു ആയും മാറുന്നതും ഉഴു.

ഉ-ം. (വർത്തമാനകാലം) കൊടുമിന്നു എന്നതിൽ ഉന്ന പ്രത്യയവും; (ഭൂതകാലം) തൊഴുതു, കൊടുത്തു, വെത്തു, തച്ചു, വിട്ടു, വിററു, വന്നു, കണ്ടു, വീണു, പറഞ്ഞു എന്നവയിൽ തു പ്രത്യയവും, വാങ്ങി എന്നതിൽ ഇ പ്രത്യയവും; (ഭാവിക്കാലം) വാങ്ങും എന്നതിൽ ഉം പ്രത്യയവും ചുട്ടു, കേൾക്കൂ, നടപ്പു ഇവയിൽ ഉ, ഉൗ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളും കാണാം.

അത്യാസം xi. പത്താമത്തേ അത്യാസത്തിലുള്ള കാരോ ക്രിയയുടെ പ്രത്യയങ്ങളെ ഇന്നിന്നതെന്നു പട്ടികയായി എഴുതുക.

39. മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നുകാലങ്ങൾ കൂടാതെ, കല്പിക്കേണ്ടതിന്നും അപേക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരാത്ത വം, പന്തവിൻ എന്നവയിൽ കാണുന്നപ്രകാരം ഒരു രൂപം ഉണ്ടു. ഇതിന്നു വിധി എന്നു പേർ. വിധിയിൽ ഏകവചനത്തിന്നും ബഹുവചനത്തിന്നും വെച്ചേറേ രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടു.

ഉ-ം. ഏകവചനം വാ, ബഹുവചനം വാതവിൻ.

അത്യാസം xii. പത്താമത്തേ അത്യാസത്തിൽനിന്നു നാലുക്രിയകളെ എഴുത്തു അവയെ വിധിയിൽ ഏകവചനത്തിലും ബഹുവചനത്തിലും ആക്കി എഴുതുക; അതിൽനിന്നു തന്നെ കാരോ കാലത്തിന്നു മുച്ചുന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എഴുതു പട്ടികയായെഴുതുക.

40. ചില വിചാരങ്ങൾ മറ്റൊരുവിചാരത്തോടു ചേരുന്നവരേ തികവാകമാറില്ല.

ഉ-ം. അവൻ വന്നാൽ, അവനെ കിടിച്ചു എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, മറ്റും സംഗതി ഉണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അവൻ വന്നാൽ എന്നു പറയുമ്പോൾ, വന്നാൽ എന്തു? എന്നും, അവനെ കിടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, കിടിച്ചതു എന്തു എന്നും ചോദിക്കേണ്ടി വരും.

ഇങ്ങനെ ക്രിയ പൂർണ്ണമായും അപൂർണ്ണമായും വരാം.

ഉ-ം. അവനെ അട്ട കിടിച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ അർത്ഥം പൂർണ്ണമായിരിക്കുകൊണ്ടു കിടിച്ചു എന്ന ക്രിയ പൂർണ്ണക്രിയ തന്നെ. അവനെ കിടിച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ പൂർണ്ണാർത്ഥം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു കിടിച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിക്കേണ്ടി വരും, അതിന്നു ഉത്തരമായി അട്ട എന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ട്, കിടിച്ചു എന്ന ക്രിയ അട്ട എന്ന നാമത്താൽ പൂർണ്ണമാക്കുന്നു എന്നറിയാം.

41. ഇങ്ങനെ ചിന്തപ്പെടുന്ന നാമത്താൽ പൂർണ്ണമായുള്ള അപൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ചു ശബ്ദസൂത്രം എന്നു ചേർ.

കടിച്ച എന്ന ക്രിയ ഭൂതകാലമായതുകൊണ്ടു അതിന്നു ഭൂതശബ്ദസൂത്രം എന്നു ചേർ.

കടിക്കുന്നു, കടിക്കും എന്നിങ്ങനെ വർത്തമാനഭാവിശബ്ദസൂത്രങ്ങളും ഉണ്ടു. ആയതുകൊണ്ടു

42. ശബ്ദസൂത്രങ്ങൾ മൂന്നുവിധം: വർത്തമാനം, ഭൂതം, ഭാവി.

43. നാമങ്ങൾകൊണ്ടു പൂർണ്ണമാകുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയകൾ അല്ലാതെ, ക്രിയകൾകൊണ്ടു പൂർണ്ണമാകുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയകളും ഉണ്ടു.

ഉ-ം. അറുവൻ വരുന്നുണ്ടു, ഞാൻ വിട്ടുപോയി, നീ കളിപ്പാൻ വരമോ. ഇവയിൽ വരുന്നു എന്ന വർത്തമാനം പൂർണ്ണമല്ല, അതു ഉണ്ടു എന്ന ക്രിയയാൽ പൂർണ്ണമായി.

അപ്രകാരം വിട്ടു എന്ന ഭൂതം പോയി എന്ന ക്രിയയാലും, കളിപ്പാൻ എന്ന ഭാവി വരും എന്ന ക്രിയയാലും പൂർണ്ണമായി ഈ വിധം ഉള്ളവരിന്നു ക്രിയാന്ത്യനം എന്നു ചേർ. ആയതുകൊണ്ടു

44. ക്രിയാന്ത്യനങ്ങൾ മൂന്നുവിധം: വർത്തമാനം, ഭൂതം, ഭാവി.

45. കടിച്ചാൽ എന്നിങ്ങനെ ഭൂതശബ്ദസൂത്രത്തോടു അൽ പ്രത്യയം കൂടെ ചേർത്തതിനാൽ, സംഭാവന എന്ന ഒരു അപൂർണ്ണക്രിയാരൂപവും, കടിച്ചാലും എന്നിങ്ങനെ ഈ സംഭാവനയോടു ഉം അപ്രത്യയം കൂടെ ചേർത്തതിനാൽ അനുവാചക എന്ന മറ്റൊരു അപൂർണ്ണക്രിയാരൂപവും ജനിക്കുന്നതും ഉണ്ടു.*

* സൂചിതം. സംഭാവനയും, അനുവാചകത്തിന്നും രണ്ടു രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടു.
49 നോക്കുക.

അഭ്യംസം xiii. താഴെ ഏഴുതീയ ക്രിയകളിൽ പൂർണ്ണക്രിയകളെയും അപൂർണ്ണ ക്രിയകളെയും അചയ്യുടെ രേഖകളെയും കാലങ്ങളെയും പട്ടികയാക്കെഴുതുക.

1. കടിച്ചു. 2. എടുക്കുമ്പോൾ. 3. പറയുന്നുണ്ടു. 4. വന്നുപോയാലും. 5. കണ്ടു പിടിച്ചു. 6. മുറിക്കുന്നു. 7. തിന്മാൻ. 8. കിടന്നുറങ്ങി. 9. വരുന്നില്ല. 10. ഉണ്ണുന്നു. 11. വായിക്കുത്തോറും. 12. കൊടുത്തു. 13. തുടങ്ങിമുറിച്ചു. 14. വിൽപ്പാൻ. 15. അറിയുന്നുണ്ടു. 16. അയച്ചാൽ. 17. പോയാലും. 18. വരികിൽ. 19. പറയുന്ന ആൾ. 20. പറഞ്ഞുകേൾക്കിലും.

46. നാമം, ക്രിയ ഈ രണ്ടിന്റെയും ലക്ഷണങ്ങൾ കൂടിയുള്ള രേഖാത്മക പദം ഉണ്ടു.

2-ാം. ഞാൻ പോകയില്ല എന്നതിൽ പോക എന്നതു ഞാൻ എന്ന ആഖ്യയുള്ള ക്രിയയും, ആ വാക്യത്തിൽ തന്നെ ആയതു പ്രഥമവിഭക്തിയിൽ ഇല്ല എന്നതിന്നു ആഖ്യയായും നിൽക്കുന്നു. കാര്യം അങ്ങനേ ആകയാൽ എന്നതിലേ ആകയാൽ എന്നതു കാര്യം എന്ന ആഖ്യയു ക്രിയയായി നില്ക്കുന്നതല്ലാതെ ആയതു തൃതീയാവിഭക്തിയായും കാണുന്നു.

ഈ വക പദങ്ങൾക്കു ക്രിയാനാമങ്ങൾ എന്നു പേർ.

47. ചെയ്യുവാൻ, ചെയ്യുവൾ, ചെയ്യതു, ചെയ്യാവർ, ചെയ്യവ, പോയവൻ, പോയവൾ, പോയതു, പോയവർ, പോയവ ഇത്യാദികളിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം ഒരുവക ക്രിയാനാമങ്ങൾ പല വിഭക്തിയിലും കാണുന്നതു കൂടാതെ പുരുഷൻ ലിംഗം വചനം എന്നിവയും ഉള്ളതായി കാണും; ഇവറ്റിന്നു ക്രിയാപുരുഷനാമങ്ങൾ എന്നു പേർ.

ക്രിയാനാമം, ക്രിയാപുരുഷനാമം ഈ രണ്ടിന്നും ക്രിയാലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു അപൂർണ്ണക്രിയകളായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

48. അപൂർണ്ണക്രിയകളും, അചയ്യുടെ പൂർണ്ണങ്ങളും, പ്രത്യയങ്ങളും താഴെ പറഞ്ഞവ.

49. അപൂർണ്ണങ്ങൾ	ഉദാഹരണം	ഏതിനാൽ പൂർണ്ണം എന്നു	പ്രത്യയങ്ങൾ
ശബ്ദസ്മൃതം } വർത്തമാനം ഭൂതം ഭാവം	കടിക്കുന്ന കടിച്ച കടിക്കും	നാമം	വർത്തമാനപ്രത്യയം + അ. ഭൂതപ്രത്യയം + അ ഭാവം ഭവേ.
ക്രിയസ്മൃതം } വർത്തമാനം ഭൂതം ഭാവം	കടിക്കുന്ന് കടിച്ചു് കടിച്ചുൻ	ക്രിയ " "	വർത്തമാനപ്രത്യയം + അരയുകാരം ഭൂതപ്രത്യയം + അരയുകാരം വാൻ, ളാൻ
ജനാം സംഭാവന	കടിച്ചാൻ	"	ഭൂതപ്രത്യയം + ആൻ
രണ്ടാം സംഭാവന	കടിക്കിൻ	"	ക്രിയാനാമപ്രത്യയം + ഇൻ
ഒന്നാം അനുവാദകം	കടിച്ചാലും	"	സംഭാവനപ്രത്യയം
രണ്ടാം അനുവാദകം	കടിക്കിലും	"	+ ഉം
ഭാവരൂപം	കടിക്ക	"	അ, [ക, ക്ക.]
ക്രിയാനാമം	കടിക്കു*	"	അ, [ക, ക്ക.]
വ.	കടിക്കുന്നവൻ	"	
ക്രിയാപുരുഷനാമം ഭൂ.	കടിച്ചവർ	"	ശബ്ദസ്മൃതപ്രത്യയം
ഭാവം	കടിച്ചതു [ഇ.]*	"	+ ചൂടുപേർ

50. പോക, പോകാ, എന്നിങ്ങനെ ഉണ്ടെന്നു അർത്ഥം വരുത്തുന്നതും ഇല്ലെന്നു അർത്ഥം ജനിപ്പിക്കുന്നതും ആയ രണ്ടു വിധങ്ങൾ

*“കടിക്ക” എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാനാമം ക്കയിൽ അവസാനിക്കുന്നതായാൽ ആ ക്രിയയെ ബലക്രിയ എന്നു പേർ. “പോക” എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാനാമം ക്കയിൽ അവസാനിക്കാതിരുന്നാൽ ആ ക്രിയ അബലക്രിയ തന്നെ. ക്ക എന്നതിന്നു ബലപ്രത്യയം എന്നും ക്ക എന്നതിന്നു അബലപ്രത്യയം എന്നും പേരുകൾ നടു.

ക്രിയയിൽ ഉണ്ടു. ഉണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്ന ക്രിയയെ അനുസരണം എന്നും ഇല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതിന്നു നിഷേധം എന്നും ചൊല്ലുന്നു.

ഉ-ം. പോകുന്നു, പോകും എന്ന അനുസരണങ്ങൾ പോകാ എന്നതു നിഷേധം പോകാ എന്നതു നിഷേധപൂർണ്ണക്രിയ തന്നെ.

51. നിഷേധക്രിയയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ അപൂർണ്ണങ്ങളുണ്ടു; അവയ്ക്കു താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിഷേധം.

അപൂർണ്ണക്രിയകൾ	ഉദാഹരണം	ഏതിനാൽ പൂർണ്ണം എന്നു	പ്രത്യയങ്ങൾ
ശബ്ദസ്പന്ദനം ക്രിയാസ്പന്ദനം	പോകാത്ത പോകാതെ പോകാത്തു	നാമം ക്രിയ	ആത്ത ആതെ ആത്തു
ഒന്നാം സംഭാവന	പോകാത്താൽ	"	ആത്താൽ
രണ്ടാം സംഭാവന	പോകാത്തീൽ	"	ആത്തീൽ
ഒന്നാം അനുവാദകം	പോകാത്താലും	"	ആത്താലും
രണ്ടാം അനുവാദകം	പോകാത്തീലും	"	ആത്തീലും
ക്രിയാനാമം	പോകാത്തു	"	ആത്തു
ഭാവരൂപം	പോകാത്തു	"	ആത്തു
ക്രിയാപുരുഷനാമം പ. സ്മൃ.	പോകാത്തവൻ	"	നിഷേധശബ്ദം
ന.	പോകാത്തവൾ	"	നൂനപ്രത്യയം
	പോകാത്തതു		+ ചൂണ്ടു പേർ

അദ്ധ്യായം XIV. താഴെ എഴുതിയ ക്രിയകളിൽ ഇന്നിന്നവ പൂർണ്ണക്രിയകളെന്നും ഇന്നിന്നവ അപൂർണ്ണക്രിയകളെന്നും ഇന്നിന്നവ ഇന്നിന്ന അപൂർണ്ണക്രിയകളെന്നും പട്ടികയായെഴുതുക.

1. എഴുത്താൽ. 2. പറഞ്ഞുകേട്ടു. 3. കളഞ്ഞു. 4. അറിഞ്ഞാലും. 5. കൊന്നവൻ. 6. പറയാത്താൽ. 7. ചത്തുവീണു. 8. പിടിച്ചുപറ്റി. 9. കൊല്ലാത്തു. 10. വരികിൽ.

11. പോയവൾ. 12. കേൾക്കുന്നു. 13. ഉറങ്ങി. 14. വരാത്തവൻ. 15. പറഞ്ഞു. 16. ഉറങ്ങാഞ്ഞാൻ. 17. തിന്ന. 18. വന്നാലും. 19. വരാത്താൻ. 20. കേൾക്കില്ല. 21. ചെയ്തു. 22. വാങ്ങിയാൻ. 23. പഠിക്ക. 24. എഴുതുകിൽ. 25. ചൊല്ലാതെ.

52. ഉണ്ടു, എന്നു, അതതു, ഇല്ല, അല്ല മുതലായ ചില ക്രിയകൾക്കു മൂന്നു കാലങ്ങളും മറ്റും ക്രമമായി നടന്നുവരുന്നില്ല. ഈ വക ക്രിയയ്ക്കു ഉന്നക്രിയ എന്നു പേർ.

53. ഞാൻ നടക്കും എന്നതിൽ നടക്കും എന്ന ക്രിയ, കത്താവായ ഞാൻ എന്നതിനോടല്ലാതെ ചേരെ യാതൊന്നിനോടും ഒരു അധികാരവും ആശ്രയവുമില്ലാതെ നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വല്ല ക്രിയയും കത്താവിൽ മാത്രം അടങ്ങി നില്ക്കുമ്പോൾ അതിന്നു അകർമ്മകം എന്നു പേർ.

ഉ-ം. ഉറങ്ങുക, കളിക്ക, കിടക്ക, മരിക്കുക മുതലായവ.

54. ഞാൻ അവനെ അടിച്ചു എന്നതിൽ അടിച്ചു എന്ന ക്രിയ ചൊയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നതു ഒരു നാഥനായി നില്ക്കുന്നതല്ലാതെ ആ ക്രിയയെ അനുഭവിച്ചതു അവനെ എന്നതിൽ അവൻ ആകുന്നു ഇങ്ങനെ ഒരു ക്രിയ കത്താവിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചു മറെറാരു പദത്തെ ഭരിക്കുമാറുണ്ടു. ഈ വക ക്രിയയ്ക്കു സകർമ്മകരിയ എന്നു പേർ.

ഉ-ം. കററുകളെ കെട്ടാക്കി കൊട്ടി, അവർ പണത്തെ കൊട്ടിവെക്കുന്നു. അവർ മാനിനെ കൊന്നു, പന്നിയെ കണ്ടു, മാനിനെ നിലത്തു വെച്ചു.

അദ്ധ്യായം XV. താഴെ എഴുതിയതിൽ ഉള്ള കർമ്മങ്ങളെയും സകർമ്മകരിയകളെയും അകർമ്മകരിയകളെയും എടുത്തെഴുതുക.

1. മോഹം മറ്റു തരുന്ന. 2. ഞാൻ നാളെ വരും. 3. ചിലർ കള്ളുകിട്ടി നടക്കുന്നു. 4. നായ് മുയലിനെ പിടിച്ചു. 5. പശു പുല്ലു തിന്നുന്നു. 6. ആന മരം വലിക്കുന്നു. 7. സിംഹം ആനയെ പിടുന്നു. 8. അവൻ തിങ്കളാഴ്ച എഴുത്തു പള്ളിയിൽ വന്നില്ല. 9. മുക്കുവൻ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്നു. 10. അമ്മ മകനെ എടുത്തു.

I. വാക്യകാണ്ഡം (തുടർച്ച).

55. ഒരു വാക്യത്തിന്നു ആഖ്യ, ആഖ്യാതം എന്ന രണ്ടോ ആഖ്യ, ആഖ്യാതം, കർമ്മം എന്ന മൂന്നോ പദങ്ങൾ മാത്രമേ ആവശ്യപ്പെട്ടു നുള്ളൂ. എങ്കിലും പലപ്പോഴും ഒരു വാക്യത്തിൽ അധികം പദങ്ങൾ ചേർന്നു കാണാം.

ഉ-ം ഭൂമിയിൽ ചന്ദ്രൻ ഏററം ചെറുതു, ചിലർ കാളയുടെ കണ്ണത്തിൽ ഏറി നടക്കുന്നുണ്ടു ; ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിൽ ഭൂമിയിൽ, ഏററം എന്നവയും—കുടയിലേത്തതിൽ കാളയുടെ കണ്ണത്തിൽ ഏറി എന്നവയും അധികമായി ചേർന്നു പദങ്ങൾ ആകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ആഖ്യാതങ്ങൾ, കർമ്മം, ഇവ അല്പംതെ അധികമായി ചേരുന്ന പദത്തിന്നു വിശേഷണം എന്നു ചേർ.

56. ആഖ്യയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ആഖ്യാവിശേഷണം എന്നും, ആഖ്യാതത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ആഖ്യാതവിശേഷണം എന്നും, കർമ്മത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു കർമ്മവിശേഷണം എന്നും പേരുകൾ നകു.

അട്ടാസം xvi. അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ ഉള്ള വിശേഷണങ്ങൾ ഇന്നിന്ന വിശേഷണങ്ങൾ എന്നു പട്ടികയായെഴുതി കാണിക്ക.

1. ഇവൻ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൻ തന്നെ. 2. അവിടെ ആളുകൾ വളരെ കൂടി. 3. അവൻ തിണ്ണു കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു. 4. ആ വെളുത്ത പശു എന്റെ ആകുന്നു. 5. എഴുതുന്ന മകി നന്നായിരിക്കേണം. 6. കുട്ടിയെ നന്നേ അടിച്ചു. 7. ഒരു യോടു കൂടെ പറഞ്ഞു. 8. കറക്കത്ത പശു തന്നെ. 9. ജ്യോതിഷം പറയുന്ന ആളുകൾ വളരെ ഉണ്ടു. 10. ഇക്കുന്നും മന്ത്രി ചൊൽ കേട്ടു. 11. അവർ കണ്ണീർ വാഴി അലരിക്കുന്നു. 12. അവൻ എന്റെ ദൂതനെ കവന്നു.

57. വിശേഷണങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒറ്റപ്പെടാൻ ആകേണമെന്നില്ല; വാക്യങ്ങളും വിശേഷണങ്ങളായി നില്ക്കും.

ഉ-ദ. എന്നെ കത്തിയ കാളയെ വിറു, നീ വിളിച്ചാൽ അവൻ വരും, എന്നെ കൊന്നാലും ഞാൻ അവിടെ പോകയില്ല, പ്രതിയെ പിടിച്ചാൻ വാറാങ്ങയച്ചു എന്നിവയിൽ എന്നെ കത്തിയ, നീ വിളിച്ചാൽ, എന്നെ കൊന്നാലും, പ്രതിയെ പിടിച്ചാൻ എന്നിവ വിശേഷണങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ തന്നെ.

ഇങ്ങനെ വിശേഷണങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന വാക്യത്തിന്നു ഉപവാക്യം എന്നു പേര്.*

അദ്ധ്യായം xvii. താഴെ എഴുതിയ വാക്യങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ ഉപവാക്യങ്ങളും എടുത്തു രച ഇന്നിന്ന ഉപവാക്യങ്ങൾ എന്നു പട്ടികയായെഴുതുക.

1. ഇതു എന്നെ കടിച്ച നായ് ആകുന്നു. 2. ഞാൻ സത്യം പറയാത്താൽ എന്നെ ശിക്ഷിക്കും. 3. ചിലർ കൊടുത്താലും തുറന്നു വരികയില്ല. 4. അവൻ എന്നെ വിളിച്ച് പെല്ലുവാൻ പറഞ്ഞു. 5. ഇന്നുവേലമരിച്ച കട്ടി ഏന്റെ സമോദരൻ ആകുന്നു. 6. ഗുരുനാഥൻ പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 7. കട്ടികൾ കാലത്തേ എഴുന്നീല്ക്കണം. 8. ഞാൻ പോകുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ എന്നെ വിളിച്ചു. 9. നീ വായിക്കുന്നതു എന്തു പുസ്തകമാകുന്നു? 10. അവനെ അടിച്ചിട്ടു എന്തു ഫലമാകുന്നു?

III. അക്ഷരകാണ്ഡം.

58. മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വാക്യങ്ങൾ പദങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു എന്നു കാണുവല്ലോ. പദങ്ങളോ അക്ഷരങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു എന്നു നാം എഴുതുമ്പോൾ അറിയാം.

*സൂചിതം. പ്രധാനവാക്യത്തിലേ ആഖ്യയും ഉപവാക്യത്തിലേ ആഖ്യയും കണയിക്കുന്നു കൂടാ, രണ്ടും ചെല്ലേറേ ഉള്ളതായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ചില അക്ഷരങ്ങൾക്കു മറെറാരു അക്ഷരത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ ഉച്ചരിപ്പാൻ കഴിയും; ഈ വക അക്ഷരങ്ങൾക്കു സ്വരങ്ങൾ എന്നു പേർ.

ഉ-ം. അ, ആ, ഇ, ഈ, ഉ, ഉൗ, ഋ, ഡ്രി, ഡ്രീ, ഐ, ഒ, ഓ, ഔ ഈ പതിമൂന്നു സ്വരങ്ങൾ തന്നെ.

ശേഷം കി ചുതൽ ക്ഷി വരേ ഉള്ള അക്ഷരങ്ങളെ സ്വരങ്ങളുടെ സഹായം കൂടാതെ ശബ്ദിപ്പാൻ പാടില്ലാ. അവയെ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ എന്നു പേർ.

59. സ്വരങ്ങളിൽ ആ, ഈ, ഉൗ, ഐ, ഐ, ഓ, ഔ, എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ നീട്ടി ഉച്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദീർഘങ്ങൾ എന്നും, അ, ഇ, ഉ, ഋ, ഡ്രി, ഒ എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ കുറുക്കി ഉച്ചരിക്കുകൊണ്ടു കുറിയവ എന്നതുമുള്ള പ്രസ്ഥങ്ങൾ എന്നും പേരുണ്ടു.

60. ക, ച, ട, ത, പ ഇവയെ കടുപ്പമുള്ളവ എന്നതുമുള്ള ഖരങ്ങൾ എന്നു പേർ.

61. ഗ, ങ, ഡ, ദ, ബ ഇവ ആ ഖരങ്ങളുടെ മൃദുക്കൾ ആകുന്നു.

അദ്ധ്യായം xviii. പ്രസ്ഥസ്വരങ്ങളും ദീർഘസ്വരങ്ങളും ഖരങ്ങളും മൃദുക്കളും ഇന്നിനവ എന്നു കാണിച്ചു മലയാളഅക്ഷരമാല പട്ടികകളായി എഴുതുക.

62. മലയാളഭാഷയിൽ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങൾ കൂടിവന്നാൽ ഉച്ചാരണത്താൽ ഒന്നാക്കിച്ചൊല്ലുന്നതു പതിവാകുന്നു. പ്രത്യയങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതിൽ ഇതു അധികം നടപ്പു.

ഉ-ം. കടയോല, കൈതപ്പൂ, വന്നാറെ, മരപ്പെട്ടി, വരമ്പോളം, കടിച്ചാൽ, കടിക്കിൽ, കടിക്കുന്നവൻ.

ഇങ്ങനേ ഉച്ചാരണത്തിൽ ഒന്നാക്കി ചൊല്ലുന്നതിന്നു സന്ധി എന്നു പേർ.

63. സന്ധിയിൽ ചിലപ്പോൾ രണ്ടു പദങ്ങൾ ഒന്നാകുന്നതു ആദ്യത്തേ പദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള സ്വരം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ.

ഉ-ം. അഞ്ചു + ആറു = അഞ്ചാറു. വന്നു + ഇരിക്കുന്നു = വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനേ ആദ്യത്തേ പദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള സ്വരം വിട്ടുകൊടുത്തു ഒന്നാക്കി ചൊല്ലുന്നതിന്നു ലോപം എന്നു പേർ.

64. മറ്റു ചിലപ്പോൾ രണ്ടു പദങ്ങളുടെ നടുവേ യ ആകട്ടെ വ ആകട്ടെ ചേരുന്നതിനാൽ മറ്റൊരു പദം സന്ധി ജനിക്കാറുണ്ടു്.

ഉ-ം. ചെയ് + ഉള്ള = ചെയ്യുള്ള, വല + ഇട്ടു = വലയിട്ടു വരന്നു + ഓ = വരന്നോ.

ഇതിന്നു ആഗമം എന്നു പേർ.

65. മറ്റു ചിലതിൽ (വിശേഷിച്ചു പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നപ്പോൾ) അക്ഷരങ്ങൾ ഇറങ്ങിച്ചുപോകാറുണ്ടു്.

ഉ-ം. മരക്കൂട്ടം, കൈപ്പിടി, പൂത്തോട്ടം, പടക്കുതിര.

ഇതിന്നു ദ്വിത്വം എന്നു പേർ.

അട്ടം സം. xix. രാഷ്ട്ര ഏഴുതിയ ഭൂഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നിന്നവ ഇന്നിന്ന സന്ധികളെന്നും ലോപങ്ങൾ ഇന്നവ എന്നും ആഗമങ്ങൾ ഇന്നവ എന്നും പട്ടികകളായി എഴുതിക്കാണിക്ക.

1. കടക്കാക്ക. 2. വന്നയാൾ. 3. കൊടുത്തുവോ. 4. തീക്കപ്പൽ. 5. കൊടുത്തു. 6. മമ്പലക. 7. പോവാളം. 8. ചെയ്യേച്ച. 9. അരപ്പട്ട. 10. ആമയോടു. 11. മരന്ന. 12. എവിടുന്നു. 13. അറിയാണ്ടു. 14. മരമകത്തായം. 15. മാവിൻ കീഴ്.

വാക്യപരിഭാഷണം.

ഒരിക്കൽ ഒരുമടിയനായ കുട്ടി തന്നോടു കൂടി കളിപ്പാൻ ആരും ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരുവണ്ണു പറക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നാറെ എടോ വരേണു, എന്നോടു കൂടി കളിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.

(1.)—പോൾ, ഒരിക്കൽ ഒരുമടിയനായ കുട്ടി കണ്ടു

2, 3, ഇവയെ പ്രധാനവാക്യം.

കുട്ടി

ആഖ്യ

കണ്ടു

ആഖ്യാതം

മടിയനായ

ആഖ്യാവിശേഷണം

പോൾ, ഒരിക്കൽ

ആഖ്യാതവിശേഷണങ്ങൾ

(2.) തന്നോടു കൂടി കളിപ്പാൻ ആരും ഇല്ലാതെ ഇരിക്കും.

1-ഇൽ ഉള്ള പോൾ എന്നതിന്നു ശബ്ദനോപവാക്യം.

ആരും

ആഖ്യ

കളിപ്പാൻ, ഇല്ലാതെ ഇരിക്കും

ആഖ്യാതങ്ങൾ

തന്നോടു കൂടി

ആഖ്യാതവിശേഷണം

(3.) ഒരുവണ്ണു പറക്കുന്നതു.

ക്രിയാപുരുഷനാമോപവാക്യം. 1-ഇൽ ഉള്ള ഹണ്ഡു എന്നതിന്റെ കർമ്മം.

ഒരുവണ്ണു

ആഖ്യ

പറക്കുന്നതു

ആഖ്യാതം

(4.) എന്ന.

6-ഇൽ ഉള്ള ആറേ എന്നതിന്നു ശബ്ദനോപവാക്യം.

നാം (അന്തർദ്ധം)

ആഖ്യ

എന്ന

ആഖ്യാതം

ഇതു (അന്തർദ്ധം) = 1. 2. 3. കർമ്മം

(5.) എടോ വരേണ്ട; എങ്ങനാടു കൂടി കളിപ്പാൻ വരുമോ?	അധീനവാക്യം; 6-ഇൽ ഉള്ള രേഖാ
നീ (അന്തർധം)	ദിച്ചു എന്നതിന്റെ കർമ്മം
കളിപ്പാൻ, വരുമോ	ആഖ്യ
എടോ വരേണ്ട	ആഖ്യതങ്ങൾ
എങ്ങനാടു കൂടി	ആഖ്യവിശേഷണം
(6.) ആറേ ചോദിച്ചു.	ആഖ്യതവിശേഷണങ്ങൾ
അവൻ (അന്തർധം)	4, 5, ഇവയെ പ്രധാനവാക്യം.
എന്നു ചോദിച്ചു	ആഖ്യ
5.	ആഖ്യതം
ആറേ	കർമ്മം
	ആഖ്യതവിശേഷണം.

വ്യാകരണശിക്ഷണക്രമം.

ഒരിക്കൽ ഒരു മടിയനായ കുട്ടി തന്നോടു കൂടി കളിപ്പാൻ ആരും ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വണ്ടു പറക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നാറെ എടോ വരേണ്ട, എങ്ങനാടു കൂടി കളിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.

ഒരിക്കൽ	സംഖ്യാനാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, കിണ്ടു എന്ന ക്രിയയെ ആശ്രയിച്ച സപുരുഷവിചകരി.
ഒരുമടിയൻ	നാമം, സംഖ്യാസമാസം, പുല്ലിംഗം, ഏകവചനം, പ്രഥമ പുരുഷൻ, പ്രഥമവിചകരി, ആറു എന്ന ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്നതു.
ആയ	മടിയൻ എന്ന കർത്താവു ഭരിക്കുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയ, അ കർമ്മം, അനുസരണം, ഭൂതശബ്ദസ്മൃതം, കൂട്ടി എന്ന നാമത്താൽ പൂർണ്ണം.
കൂടി	നാമം, പുല്ലിംഗം, ഏകവചനം, പ്രഥമപുരുഷൻ, പ്രഥമ വിചകരി, കിണ്ടു എന്ന ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്നതു.
തന്നോടു	നാമം, പുരുഷപ്രതിസംജ്ഞ, ഏകവചനം, പ്രഥമപുരുഷൻ കൂട്ടി എന്ന ക്രിയയെ ആശ്രയിച്ച സാഹിത്യരൂപിയ.

* കിന്നാവ്യാഖ്യതങ്ങളും പൂർണ്ണക്രിയയും ഉപയോഗിക്കുന്നതും സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്ന വാക്യത്തിന്നു അധീനവാക്യം എന്നു പേർ.

കുടി	ആദം എന്ന കർത്താവു ഭരിക്കുന്ന അപ്പൂണ്ണുകിയ, അകർക്കം, അനുസരണം, ഭൂതക്രിയാസ്തനം, കളിപ്പാൻ എന്ന ക്രിയയാൽ പൂണ്ണം.
കളിപ്പാൻ	ആദം എന്ന കർത്താവു ഭരിക്കുന്ന അപ്പൂണ്ണുകിയ, അകർക്കം, അനുസരണം രാജാധികൃതിയാസ്തനം, ഇല്ലാതെ എന്ന ക്രിയയാൽ പൂണ്ണം.
ആദം	സപ്താർദ്ധപ്രതിസംഖ്യ കളിപ്പാൻ ഇല്ലാതെ ഇരിക്കും എന്ന ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്നതു.
ഇല്ലാതെ	ആദം എന്നതു ഭരിക്കുന്ന അപ്പൂണ്ണുകിയ, ഉന്നം, അകർക്കം, നിഷേധക്രിയാസ്തനം, ഇരിക്കും എന്ന ക്രിയയാൽ പൂണ്ണം.
ഇരിക്കും	ആദം എന്നതു ഭരിക്കുന്ന ഇല്ലാതെ എന്നതിന്റെ സഹായകിയ, അകർക്കം, അനുസരണം, അപ്പൂണ്ണം, ഭാധിശബ്ദസ്തനം, പോൾ എന്ന നാമത്താൽ പൂണ്ണം.
പോൾ	നാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം പ്രഥമപുരുഷൻ, കണ്ടു എന്ന ക്രിയയെ ആശ്രയിച്ച പ്രഥമ.
കണ്ടു	നാമം, സംഖ്യാസമാസം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, പ്രഥമപുരുഷൻ, പ്രഥമാവിഭക്തി, പറക്കുന്നതു എന്ന ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്നതു.
പറക്കുന്നതു	കണ്ടു എന്നതു ഭരിക്കുന്ന ക്രിയ, അകർക്കം, അനുസരണം, അപ്പൂണ്ണം, വർത്തമാനക്രിയാപുരുഷനാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, ദ്വിതീയാവിഭക്തി, കണ്ടു എന്ന സകർമ്മക്രിയയെ ഭരിക്കുന്ന കർമ്മം.
കണ്ടു	കുടി എന്നതു ഭരിക്കുന്ന പൂണ്ണുകിയ, സകർക്കം, അനുസരണം, പൂണ്ണം, ഭൂതകാലം.
എന്ന	നാമം എന്ന അന്തർധിച്ചു ഭരിക്കുന്ന അപ്പൂണ്ണുകിയ, ഉന്നം, എൻഡായു, സകർക്കം, അനുസരണം, ഭൂതശബ്ദസ്തനം, ആദം എന്ന നാമത്താൽ പൂണ്ണം.

ആറു

നാമം നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, പ്രഥമപുരുഷൻ, ചോദിച്ചു എന്ന ക്രിയയെ ആശ്രയിച്ച പ്രഥമ.

ഏ

അവ്യയം, ആറു എന്നതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു.

എടോ

നാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, മദ്ധ്യമപുരുഷൻ, വിഭിരൂപം.

വണ്ടേ

ടി ടി

എന്നോടു

നാമം. പുരുഷപ്രതിസംജ്ഞ, ഏകവചനം, മദ്ധ്യമപുരുഷൻ, സാഹിത്യരൂപീയ.

കൂടി

നീ എന്നന്തർവിച്ച ഭരിക്കുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയ, അകർമ്മം, അനുസരണം, ഭൂതക്രിയാന്വൃതം, കളിപ്പാൻ എന്ന ക്രിയയാൽ പൂർണ്ണം.

കളിപ്പാൻ

നീ എന്നന്തർവിച്ച ഭരിക്കുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയ, അകർമ്മം, അനുസരണം, രജാംഭാവിക്രിയാന്വൃതം, വാതം എന്നക്രിയയാൽ പൂർണ്ണം.

വാതം

നീ എന്നന്തർവിച്ച ഭരിക്കുന്ന പൂർണ്ണക്രിയ, അകർമ്മം, അനുസരണം, ഭാവകാലം.

കാ

അവ്യയം, വാതം എന്നതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു.

എന്നാ

അവാൻ എന്നന്തർവിച്ച ഭരിക്കുന്ന അപൂർണ്ണക്രിയ, ഊനം, സകർമ്മം, അനുസരണം, ഭൂതക്രിയാന്വൃതം, ചോദിച്ചു എന്ന ക്രിയയാൽ പൂർണ്ണം.

ചോദിച്ചു

അവാൻ എന്നന്തർവിച്ച ഭരിക്കുന്ന പൂർണ്ണക്രിയ, സകർമ്മം, അനുസരണം, ഭൂതകാലം

പദപരിച്ഛേദനാരിതി.

കേൾക്കുന്നതിനാൽ.

കേൾ
കു
ഉന്ന
അ
തു
ഇൻ
ആൽ

കിരംപ്രതി.
ബലപ്രത്യയം,
വർത്തനപ്രത്യയം [ഉ ലോപിച്ചുപോയി].
ശബ്ദപ്രത്യയം.
ക്രിയാപുരുഷനാമനപുംസകപ്രത്യയം [ഉ ലോപിച്ചു
പോയി].
ഭരണേശ്വരപ്രത്യയം.
തൂറിയാപിടക്കിപ്രത്യയം.